

Jernkystens helte

OPGAVE 11

Forlis før redningsvæsenet opstod 2:

Selvom jeres redningsbåd kastes usikkert rundt i bølgerne, så fortæller de gamle redningsfolk ofte historier om tiden inden alt det nye udstyr. Dengang måtte man gå ud med sin fiskerbåd, hvis man ville redde medmennesker i nød. Du finder altid ro i at huske de gamle historier, hvor redningsfolk kæmpede mod bølgerne med dårligere skibe og udstyr - det betyder nemlig, at du er heldig og har gode chancer for at klare det.

1. Læs teksten nedenfor. Enten i fællesskab i klassen, i fællesskab i gruppen eller hver for sig.

2. Besvar i fællesskab i gruppen følgende spørgsmål:

<i>Hvad forsøgte man først at gøre fra land?</i>	
<i>Hvorfor kunne det ikke lade sig gøre?</i>	
<i>Hvad forsøgte man ved hjælp af en "svær trosse" at gøre?</i>	
<i>Hvad gik der galt?</i>	
<i>Hvad betyder det at båden "maatte landsættes for at øses læns"?</i>	
<i>Hvordan tror I, dem på land, har haft det bagefter?</i>	

OM REDNINGSAKTIONER INDEN REDNINGSVÆSENET (DEL 2)

(fortsat fra del1)

Efter at Strandingen, der som berørt skete om Natten henad Morgenens, var bleven bemærket fra Land, var Kystbeboerne allerede fra tidlig Daggrø komne til Stede paa Stranden og forefandt Vraget i den Tilstand, som ovenfor er antydnet. Man gik da ud med en Fiskerbaad, for at gøre Forsøg paa at faa en smækker Line om Bord, og da sandflugtskommissær, Kammerraad Claudi, som beboede en Gaard ikke langt fra Strandingsstedet, Kl. 7 kom til Stranden, maatte Baaden i synkefærdig Tilstand allerede igen søge til Land uden at have naaet sin Hensigt. Kammerraad Claudi satte sig nu i Spidsen for alle de Forsøg, som i Løbet af Dagen blev foretagne for at tilføre de ulykkelige Hjælp; han var bestandig selv med i Baaden. Fire saadanne frugtesløse Forsøg havde kun det Udfald, at man paany maatte søge Land med den ramponerede, halvt sunkne Baad, for ikke selv at friste Døden i Bølgerne. Ved det sidste af disse Forsøg var det imidlertid lykkedes ved Hjælp af et lille Dræg at kaste en smækker Line om Bord i Rejsningen af Vraget. Ved denne Lines Hjælp fik Mandskabet nu den ene Ende af en sværere Trosse halet ud til sig og gjorde denne fast omkring Mesanmasten. Der var saaledes Udsigt til, at de kækkes Anstrengelser for at frelse deres ulykkelige Medmennesker, vilde krones med Held; men da Trossen, hvis anden Ende man havde fat paa i Land, skulde hales stiv, sprang den. Endnu et Forsøg blev skyndsomt iværksat, men det mislykkedes atter, og da imidlertid Solen var gaaet ned, maatte Bjergerne for den Dag opgive deres Anstrengelser.

I Løbet af den derpaa følgende Nat fortsatte Søen sit ødelæggelsesværk imod Vraget. Masterne faldt den ene efter den anden, og de ulykkelige, som havde klynget sig fast til Rejsningen, blev Ofre for Bølgerne. Da det gryede ad Dag, saa man Vraget skilt ad i to Dele, og paa den ene af disse opdagede man 9 Mand, der endnu holdt sig fast. Under Claudis Anførsel gentoges nu Redningsforsøgene, men først efter at Baaden 4 Gange næsten var fyldt, saaledes at den hver Gang maatte landsættes for at øses læns, lykkedes det at kaste et Dræg fast i den faldne Fokkemast. Kun 4 af de overlevende havde endnu saa mange Kræfter tilbage, at de med den største Møje kunde krybe henimod Baaden, og paa den Maade lykkedes det at bringe disse 4 i Land. De 4 eller 5 Mennesker, som endnu var til Syne paa Vraget, var i saa udmattet en Tilstand, at de ikke kunde røre sig eller foretage noget til deres Frelse, og da det paa Grund af det oprørte Hav var umuligt at komme hen til dem, maatte man fra Land være Øjenvidne til, hvorledes de ulykkelige, den ene efter den anden, gav Slip paa den Vragstump, hvorved de holdt sig, og forsvandt i Bølgerne. Ved dette ulykkelige Forlis blev altsaa kun 4 Mand af de 13, som havde udgjort Besætningen paa »Vertumnus«, reddede; de øvrige 9 maatte dø i Bølgerne med Hjælpen saa nær for øje. Denne Stranding maatte for enhver, der kendte noget til, hvad der kan udrettes med et Raketapparat, være et slaaende Bevis for, at det navnlig maatte være disse Apparater, der burde anvendes paa Jyllands Vestkyst, hvor Skibene som oftest strander ganske nær inde ved Kysten.

Kilde: Eisenreich, C. P. Det Nørrejydske Redningsvæsen - Dets tilblivelse, organisation og historie, s14-15. E. Jespersens Forlag. København 1927.